02.10.2025

Working Group STVMA Fall 2025

Introduction

The Head of Education at the Department of Political Science appoints the following working group, with representation from all the main areas, to implement the strategy for developing the department's disciplinary master's program (STVMA).

- Guri Rosén (associate professor, group leader)
- Carl Henrik Knutsen (professor)
- Jonathan William Kuyper (professor)
- Olav Schram Stokke (professor)
- Jørg Walter (advisor, group secretary)

On June 24th, 2025, the board adopted a strategy for the development of the department's two master's programs, STVMA and PECOS (Appendix 1). This strategy was based on a memo written by a former working group (Appendix 2). That former group provided the background and proposals that laid the foundation for the strategy approved by the board.

The main task of the working group will be to plan the details of the implementation of that part of the strategy that concerns STVMA, in line with the board decision (see below for a detailed mandate). During the work, the group can discuss and exchange views with relevant internal and external scholars, administrators, and employers of their choice. Students, however, *must* be consulted. According to the Norwegian University and University College Act § 10-11 and the University of Oslo's rules for student involvement, student bodies must be consulted in all matters concerning students at the relevant level. The Faculty of Social Sciences should also be consulted where relevant.

The working group is asked to draft a proposal that will be sent to the Head of Education who will propose changes to the Program Council for approval by the end of fall term of 2026 (see the timeline in Appendix 3).

Mandate

The board decision (see Appendix 1) noted some specific issues that should be considered, but also stated that further questions could be added to the list. In line with this, the working group is asked to address the following:

1. Examine whether and how to highlight the possibilities for specialization within the main areas, particularly considering recruitment to the program.
2. Consider changes in light of the periodic program evaluation (Appendix 4).

3. Consider measures to improve recruitment and completion rates and reduce drop-out rates.
4. Critically assess, and revise if necessary, the program description.
5. Critically assess, and revise if necessary, the qualification requirements.

Throughout, the working group should keep in mind a) that the two master's programs at the department should maintain a relatively similar structure and a joint program council, b) that the department's teaching resources is under pressure, and c) that it is important not to unnecessarily create constraints on future hiring.

Lastly, the working group should also remember the strategic goals for our MA education, reflecting some of the challenges highlighted by the university leadership during the university-wide program portfolio process (see ISV's Strategy 2030).

Appendix 1: Board case document:

Institutt for statsvitenskap

Notat

Til:	Instituttstyret
Fra:	Instituttleder
Sakstype:	Vedtakssak
Saksnr:	17/2025
Ephorte saksnr:	
Møtedato:	24.06.2025
Notatdato:	17.06.2025
Saksbehandler:	Ida Weseth Bjøru

Strategi for endringer i Institutt for statsvitenskaps masterprogramportefølje

Vinteren 2024 ble det igangsatt en studieprogramporteføljeprosess sentralt ved UiO. Instituttene ble i den forbindelse bedt av SV-fakultetet om å redegjøre for og å diskutere relevansen av sine studieprogrammer i forhold til store samfunnsutfordringer, utnyttelsen av tilgjengelige ressurser og ansattes kompetanseprofil, samt hvordan instituttet ønsker å utvikle sin programportefølje i årene som kommer. En liten, hurtigarbeidende arbeidsgruppe (bestående av utdanningsleder, studiekoordinator og instituttleder) ble derfor nedsatt. Siden studieprogrammene til ISV i det store og det hele virker å fungere godt, var den primære oppgaven å identifisere hvilke problemstillinger og dilemmaer ISV mer spesifikt står overfor i utdanningsporteføljeprosessen, samt å skissere noen mulige prinsipper for porteføljeforvaltning. Å formulere og diskutere slike prinsipper kan være nyttig uansett, ettersom det forbedrer vår evne til å ta beslutninger systematisk, på våre egne premisser. Gruppen fikk innspill fra tre forskjellige referansegrupper (programledere, programmenes studentrepresentanter og noen utvalgte undervisere) underveis.

Hovedinnholdet i arbeidsgruppens arbeid ble presentert og diskutert på stabsseminaret ved ISV 14. juni 2024. Prinsippene som ble diskutert (på engelsk) var:

- *The disciplinary programs remain the core of our education.*
- *Programs should maintain a high pedagogical quality.*
- *Programs should maintain decent scores on quantitative indicators.*
- *Interdisciplinary programs must be well founded as such.*
- *Interdisciplinarity should be achieved (if possible) below program level.*
- *The academic profile of programs should correspond to staff competence.*
- *Programs should not cause problematic inequality between student groups.*
- *New programs should be established through a structured process.*
- *The financial implications of programs should be carefully considered.*
- *We should not have programs that compete with each other.*

Et kort arbeidsnotat om vår studieprogramportefølje ble så skrevet og sendt fakultetet i august 2024 med svar på de før nevnte problemstillinger, som ISVs bidrag til fakultetsledelsens forberedelser fram mot det nye «Septembermøtet» i porteføljestyringen ved UiO.

I slutten av oktober ble det nedsatt en ny arbeidsgruppe internt ved ISV, bestående av:

Kjernemedlemmer:

- Robert Huseby (utdanningsleder, gruppeleder)
- Jacob Nyrup (førsteamanuensis)
- Elin Arntzen (studiekoordinator, gruppesekretær)

Andre medlemmer:

- Jana Krause (masterprogramleder PECOS)
- Guri Rosén (masterprogramleder Statsvitenskap)
- Håvard Strand (områdeansvarlig metode)

Arbeidsgruppens oppgave var å diskutere hvordan våre masterprogrammer kan videreutvikles i årene som kommer (se vedlagte mandat), og nå primært for å adressere de utfordringer som skissert reist av egne programevalueringer og andre interne diskusjoner om masterprogrammene. Målet var idémyldring og drøfting av alternative tilnærminger til håndtering, ikke å komme opp med en plan. Kjernegruppen leverte en rapport tidlig desember 2024, og innholdet ble presentert og diskutert på stabsseminaret 12.-13. desember (se vedlagte rapport).

Diskusjonen på dette stabsseminaret bekreftet at det finnes utviklings- og forbedringspotensial i vår masteprogramporteføljе. Den 6. mars 2025 (gjen)oppnevnte instituttleder derfor en arbeidsgruppe bestående av de samme medlemmene som høstens kjernegruppe. Dennes oppgave var nå å, basert på tidligere arbeid og diskusjonene i staben, ta stilling til de store strategiske spørsmålene man må adressere *før* man kan foreta en eventuell revisjon av programbeskrivelser, programstruktur og kurstilbud. Gruppen skulle ta utgangspunkt i ISVs strategiske mål for utdanning, men også adressere noen konkrete spørsmål som gjelder programmenes ressursbruk, robusthet kapasitetsmessig og rekruttering av studenter. Gruppens mandat er vedlagt.

Et forslag til strategi for revisjon ble diskutert med de to nåværende programlederne (Guri Rosén og Jana Krause) 29. april, med staben i et ISV-forum 9. mai, og med studentrepresentanter for begge programmene 12. mai. I tillegg har arbeidsgruppen mottatt skriftlige tilbakemeldinger fra flere ansatte. Rapporten og forslaget ble revidert i lys av tilbakemeldingene arbeidsgruppen har mottatt. Innstillingen ble sendt instituttleder 23.05.2025. Arbeidsgruppens rapport med innstilling er vedlagt.

Som det kommer frem, anbefaler gruppen at vi begrenser oss til å administrere to, statsvitenskapelige masterprogrammer. På bakgrunn av innstillingen fra arbeidsgruppen fremmer instituttleder følgende **forslag til vedtak i styret**:

1. ISV skal fortsette å tilby et relativt stort disiplinært masterprogram som omfatter statsvitenskap i bred forstand.
2. ISV skal fortsette å tilby et engelskspråklig internasjonalt masterprogram.
3. Masterprogrammet i Peace and Conflict studies (PECOS) skal bevares, men utvides til å favne bredere enn sitt nåværende fokus på årsakene til konflikt mellom og innen stater og på betingelsene for å fremme og opprettholde fred.
    - Utvidelsen tenkes å innebære en (eksplisitt) inkludering av andre aspekter ved sikkerhetsstudier enn fred og konflikt, samt relevante aspekter ved komparative regimestudier.
    - Navnet på programmet skal vurderes justert i lys av det reviderte innholdet.
    - Det skal vurderes opprettet et nytt felles introduksjonsemne og relevante STV-emner kan få PECOS-kode/delt emnekode.
    - En arbeidsgruppe med ekspertise fra relevante felt vil nedsettes over sommeren for å utarbeide og foreslå en full, konkret revisjon av programmet.
    - Målet skal være å utvikle programmet i tråd med forskningsfronten, å sikre god korrespondanse mellom programtilbudet og stabens kompetanse, og å styrke rekrutteringen til programmet, uten at det går på bekostning av rekrutteringen til disiplinprogrammet.
4. For masterprogrammet i statsvitenskap skal det utredes hvordan man best får fram muligheten til å spesialisere seg innen noen av hovedområdene i faget, særlig med tanke på rekruttering.
    - En arbeidsgruppe med representasjon fra alle sub-disiplinene skal nedsettes over sommeren for å utrede dette spørsmålet, og for å følge opp den periodiske programevalueringen.
5. Begge arbeidsgruppene vil i tillegg kunnes bes adressere andre generelle problemstillinger for programutvikling, som frafall og gjennomføringsgrad.

6. Antallet studenter på PECOS-programmet skal økes fra 20 til 40.
7. Antallet studenter på masterprogrammet i statsvitenskap skal reduseres fra 110 til 90 studenter.
8. Opptaksrammene for programmene skal vurderes på nytt etter et år, og deretter regelmessig.
9. De to masterprogrammene ved ISV skal ha en (relativt) lik struktur og felles programråd.

Elin Haugsgjerd Allern
instituttleder

Ida Weseth Bjøru
kontorsjef

Appendix 2: Working group memo

Proposed strategy for changes to the Department of Political Science's (ISV) two master's programs (the disciplinary master's program (STVMA) and the master's program in peace and conflict studies (PECOS)

Introduction

On 6 March 2025, The Head of Department at ISV appointed a working group consisting of Jacob Nyrup (Associate professor), Elin Arntzen (Study coordinator, group secretary), and Robert Huseby (Head of Education, group leader). The working group's task was to address the following question:

> *How can we develop MA study programs that are more resilient to disruptions like parental leaves and sabbaticals compared to the current PECOS program, require fewer resources overall, and continue to attract and ideally increase the number of strong applicants?*

The working group builds on the report from a former group comprising the same members.[1] That report was based on consultations with a reference group consisting of Guri Rosén (Program leader for STVMA), Jana Krause (Program leader for PECOS), and Håvard Strand (Head of the methods section), and discussions with students. Further input, such as written proposals, discussions at staff meetings, was also taken into account.

The current proposal (in a former version)[2] was discussed with the two program leaders (Rosén and Krause) on April 29th, with the staff in an ISV Forum on May 9th, and with student representatives for both programs on May 12th. In addition, the working group has received written responses from several staff members. The current version is revised in light of the feedback the working group has received.

Total number of MA programs, language, and interdisciplinarity

Today, ISV has three BA programs and two MA programs, in addition to a yearly unit. In the current situation there is substantial pressure on both administrative and teaching resources, and it is clearly advisable not to increase the total number of programs, because any new program will inevitably require more such resources. The reason is that programs must have a program leader, a program secretary, and sometimes a program council. In most cases, programs also have specially designed courses. Thus,

---

[1] Memo from Working Group on the development of the MA Programs at the Department of Political Science, UiO, Autumn 2024.

[2] Proposed strategy for changes to the Department of Political Science's (ISV) two master's programs (the disciplinary master's program (STVMA) and the master's program in peace and conflict studies (PECOS), UiO, Spring 2025 (former version, distributed .

when it comes to MA programs, the working group proposes that two programs should be the upper limit, at least for the time being.

The group also proposes that ISV keeps one, relatively large, disciplinary program that encompasses political science broadly conceived. The reason is that ISV is the only Norwegian political science department that covers the whole discipline, from BA to PhD in a comprehensive fashion, and it is the group's impression that this is something the department wants to continue doing, and also something that students appreciate.

Further, the department is likely to benefit from continuing to have a substantial number of courses in English, whether these are incorporated into a predominantly Norwegian-language program or comprise a separate English-language program. Courses in English will be beneficial for Norwegian students who need to improve their English skills, for foreign exchange students, and for staff members who have yet to learn Norwegian. It is also easier to design courses that are at the forefront of research in English, since the relevant literature in most cases is in English. Further, it is explicitly stated in the University's language policy that UiO should offer both courses and programs in English.[3] More generally, it will be easier to maintain our status as an internationally oriented political science department if we maintain a certain amount of teaching in English. Considering all this, the group proposes that the department keeps having an English-language program, in addition to a disciplinary program in Norwegian.[4]

It would also be possible to have one (disciplinary) program with two program options, one in English and one in Norwegian. The working group does not favor this option, however. If all students were to have equivalent options, all courses would have to be in both languages, or the number of courses in each program option would have to be reduced. This would either be resource consuming, or lead to impoverished course menus, at least for students who are not bilingual.[5] It is also worth mentioning that even an English-language program option requires a separate admission procedure, which means that at least some of the costs associated with a separate program in English would remain, even if having only one program is less resources demanding than having two. Lastly having to programs that differ in more ways than the language, will probably present potential students with a more interesting choice, and hopefully attract more applicants than two academically similar programs.

Further, the working group does not propose to establish an interdisciplinary MA-program. An interdisciplinary program would clearly constitute more of a contrast to the

[3] Språkpolitikk for Universitetet i Oslo - Universitetet i Oslo.
[4] Students (in the disciplinary program) appreciate courses in Norwegian.
[5] These kinds of tradeoffs are necessary also if we have a separate program in English, but they will arguably be easier to handle if the two programs are not identical in their thematic focus.

disciplinary program than a specialization within the discipline, such as the current PECOS. One could imagine several interesting interdisciplinary programs administered by ISV. In addition to an interdisciplinary version of PECOS,[6] one could consider interdisciplinary programs building on one of the two current interdisciplinary BA programs, INTER and OADM (other alternatives would of course also be possible). One concrete proposal for an INTER MA, has indeed been made. The potential benefits of an interdisciplinary program must, however, be weighed against the challenges.

First, interdisciplinary programs generally require more administrative resources than disciplinary programs. This is reasonable, as such programs require communication across departments, and sometimes faculties, and planning routines and systems vary across units. Second, depending on the design, such programs also require more teaching resources than disciplinary programs. Typically, this concerns introductory courses, thesis courses, seminars, and sometimes methods courses. There is, of course, variation here (and some of these costs arise also in relation with programs that are not interdisciplinary).

To be sure, these are not general arguments against interdisciplinary programs as such. Interdisciplinarity may be valuable in many cases (as witnessed by our own interdisciplinary BA programs), and well worth the extra resources. In our current situation, we should nevertheless be very cautious about taking on such a task, as our administrative and teaching resources are, as noted, under pressure. Also, given that we already have two interdisciplinary programs, we do not think that we have any particular obligation to establish another. Later, of course, things might look different.

Lastly, the group is of the opinion that the current PECOS is pedagogically and academically strong, and that the program can be further strengthened by some modifications that we propose below. In light of this, we propose to build on PECOS, rather than closing it and establishing a new program from scratch. This solution is less resource consuming, and, in our view, at least as pedagogically and academically sound as establishing a completely new program (interdisciplinary or not).

Proposed changes to PECOS

The working group proposes to expand PECOS, both thematically and in terms of student numbers. This will hopefully make the program appealing to a larger number of students, engage more staff members, and hopefully also improve the cohort environment, which might be vulnerable in very small programs. Finally, such an expansion will make PECOS even better suited to address the global challenges we currently face, with new security threats and democratic backsliding around the world.

[6] PECOS started out as an interdisciplinary program, but the original partners eventually withdrew.

More specifically, the suggestion is to increase the number of students from 20 to 40. This will facilitate a more robust cohort environment and make the student group less vulnerable to dropouts. Thematically and academically, as noted, the program could be redesigned such that it to an even greater degree addresses the challenges we are facing in a rapidly changing world which is becoming more unsafe, and where authoritarianism is on the rise. We will be able to promote such a program more widely, both in Norway and abroad, and it will show that ISV is at the forefront of research and provides teaching that help students solve the problems of tomorrow.

The working group believes that such a program would both keep the significant strengths of the current PECOS- program, and further improve upon it. Additionally, there is reason to hope that such a program would be attractive to even more students, given the broader thematic scope. We can consider whether the program should be launched and promoted as a new program with a different name or whether it should continue under the current PECOS name and brand. Both options are possible without formally closing the program and establishing a new one. Thus, the proposed changes (including a change of names) can be done at the faculty level, rather than at the university level.

The broadened PECOS should also have a new introductory course at the very beginning which introduces the students to the field and topical debates. This is also something that the students have expressed an interest in. The details of such a broadened and redesigned PECOS intro course, as well as the details of the program more generally, must be worked out by scholars that are centrally placed in the relevant academic field(s), but as a broad proposal, a revised program could include (in addition to the core theme of peace and conflict studies) regime (democratic/autocratic) studies, security studies, and relevant aspects of global governance (related particularly to peacekeeping and peacebuilding). The department has several active researchers within these fields, and they are all highly relevant to a program focusing on peace and conflict, not least in light of current global events and developments. It is of course highly important that the program is designed and presented in a coherent and integrated way that gives prospective students adequate information about its content and structure.

A simple way of broadening the scope is to give more optional master's courses a PECOS code (or shared code). In one sense, this change will be a formalization of current practice, since PECOS students already can take the STVMA courses that are in English (and as it happens, many of them are). The working group nevertheless thinks that new, shared codes, in addition to the new introductory course (and continued separate methods courses), would contribute to give structure to the new program, and make it easier for students to choose relevant courses.

A general goal, moreover, is for the broadened program to cut across a larger (but not too large) part of the comparative politics and international politics sections (and possibly even more areas) in such a way that the new PECOS becomes more inclusive but keeps a clear thematic focus. The latter is important insofar as it is beneficial to maintain a clear distinction between PECOS and the disciplinary program. The reason is that without such a distinction it will be difficult for applicants to see the differences between our two MA programs, which, while negative in itself, might also affect recruitment for the worse. It is worth noting here, that this might be something of a challenge, as some students report difficulties seeing the difference between the programs today. We believe, however, that the new introductory course will help create a distinction between the two programs.

Thus, a new version of PECOS must be designed and presented in a way that highlights the differences between a thematically organized, internationally oriented English-language program, and a broad disciplinary Norwegian-language program. This difference can also be highlighted through adjustments of the disciplinary program (see below).

These proposed changes necessitate a redrafting of the program description, and most likely the program structure. Whether or not a new name is appropriate, remains, as noted, to be seen.

Proposed changes to STVMA

The working group has the general impression that the MA program is well functioning, something that is also supported by the recent periodic evaluation.[7] Thus, our proposed changes are quite modest.

First, the group proposes to decrease the number of students in the disciplinary MA program in proportion to the increase in PECOS, that is, from 110 to 90 students (though alternatives are of course conceivable). Hopefully, this will contribute positively to the cohort environment. While the current PECOS is too small with regards to the prospects of maintaining a good such environment, STVMA is arguably a bit too big.

Academically, the changes are less comprehensive. It will be important, however, as noted above, to highlight the differences between the two programs, to make sure that these differences are clear to students, to highlight the comparative strengths of both programs, and to make it easier for students to make an informed choice between the programs.

[7] Rapport fra periodisk programevaluering av årsenhet, bachelor-, og masterprogrammet i statsvitenskap ved UiO 2024/25. Bergen og Oslo, 9. mai 2025.

One proposal along these lines is to underline the fact that the disciplinary program offers both an opportunity to take a generalist political science degree, with courses in all the main areas, as well as the opportunity to specialize in any of the main areas, including international politics, and to do so (partly) in Norwegian.[8] The impression is that many students actually do specialize today, *de facto*, and that many would like to have this formalized to some extent. This can be done in various ways.

On the more formal end, specializations can be organized as structured program options, which students choose when they start their degree, perhaps with mandatory introductory courses, and so on. On the less formal end, specializations could consist in taking two optional courses in one of the main areas, and to have this explicated on the diploma when completing the degree.

It is important to make sure that specializations do not become too burdensome in terms of resources or constraints on future hiring. Formal program options are likely to become too demanding on this score, but introductory courses (one for each main area) could be possible, although such courses may come at the expense of existing courses in the respective areas, at least if we want avoid increasing the total number of courses. At the least, specializations should consist in a requirement of a minimum number of elective master's courses within an area, and then there could be a formal explication on the diploma. This will be relatively easy to implement. This is not to rule out stronger formalization in the future. It is, however, also important to make sure that the generalist option remains open. The specializations could also be supplemented with theme days or events for students who are interested in a specialization, both to increase interest in their chosen specialization, to foster socialization and to introduce the students to employees working in their chosen specialization.

It would also be possible to offer more specific thematic specializations (for example, climate politics and data science), below the area level. This could be interesting to students. But if so, it is again important that this is done in a way that is flexible enough to avoid undue constraints on resources and future hiring, and that each specialization is supported by a sufficient number of staff members.

To ensure that resource use remains at the current level and does not increase, the working group proposes that the two MA programs should have a (relatively) similar structure. Furthermore, the programmes should have a joint programme council, as is the case today.

---

[8] With the main areas, we mean Comparative Politics, Political Theory, Public Administration, and International Relations.

Overall, the working group thinks that the proposed changes will improve our MA portfolio in various ways. First, the changes are not too resource demanding, since it builds on the current strengths of our largely well-functioning programs. In addition, the proposals opens for engaging a larger part of the staff in the new PECOS, which makes the program more robust with regards to sabbatical and leaves. This also puts fewer constraints on the department when it comes to future hiring. Another advantage is that the program will benefit more clearly than before from strong research groups in the department.

Further, we believe that the proposed changes have pedagogical and academic benefits. The broadened focus of PECOS, and the proposed modifications to STVMA will hopefully make both programs more appealing to more students. Changing the number of students in both programs will hopefully make for an improved cohort environments in both programs (though on this score, other measures must of course be considered as well). Ideally, these changes in combination will have a positive effect on student recruitment and increase completion rates.[9]

Additionally, it seems that many political science students are interested in international politics broadly conceived, and we think that the expanded PECOS and the possibility for specializing formally in international politics in the STVMA is likely to make our portfolio even more interesting to these students, without making the portfolio less interesting for other students, who have the opportunity to specialize in other areas, or to take a generalist degree in the STVMA.

Summary of proposals

- Two MA programs should be the upper limit at ISV, at least for the time being.

- ISV should keep one, relatively large, disciplinary program that encompasses political science broadly conceived.

- ISV should keep one English-language MA program.

- ISV should not, at this point in time, establish an interdisciplinary MA-program.

- The number of PECOS students should increase from 20 to 40.

- PECOS should be thematically broadened to include regime (democratic/autocratic) studies, security studies, and relevant aspects of global

[9] It is difficult to predict effects on recruitment, of course, and also difficult to make hypothetical comparisons between the proposals made here, and other conceivable alternatives.

governance (and also by designing a new introductory course and assign a PECOS code or shared code to relevant STVMA courses).

- The number of students in STVMA should decrease from 110 to 90 students.

- STVMA should offer the possibility to specialize (or not) in any of the main areas.

- The two MA programs at ISV should have a (relatively) similar structure, and a joint programme council.

Appendix 3: Timeline

Important deadlines for STV	
December 1st, 2025.	A draft proposal is to be submitted to the Head of Department and the Head of Education regarding point one of the mandate: “Examine whether and how to highlight the possibilities for specialization within the main areas, particularly considering recruitment to the program.”
May 15, 2026.	A draft proposal is to be submitted to the Head of Department and the Head of Education including all points from the mandate.
Last progame council in the Spring term 2026	A revised proposal is to be presented to the Programme Council.
August 2026	The department submits the updated admissions framework to the faculty.
Before September 1st, 2026	The programme Council decides on programme changes for STV.
September 1st, 2026	Deadline to apply to the faculty for programme changes: Programme changes - For staff - University of Oslo
	Deadline for applying to establish or remove a mandatory course that replaces another mandatory course in the first year of study (1st and 2nd semester).
	Deadline for applying to establish a new mandatory course that replaces elective or semi-mandatory courses in the first year of study (1st and 2nd semester).
December 1st, 2026	Deadline to update websites concerning programme structure and learning outcomes.
February 1st, 2027	Deadline for applying to establish a new semi-mandatory course that replaces another semi-mandatory course in the second year (3rd and 4th semester).
September 1st, 2027	Deadline for applying to establish or remove a mandatory course that replaces another mandatory course in the second year of study (3rd and 4th semester).
	Deadline to apply to the faculty for changes to the diploma text.

August 2027	The first cohort of students begins the new programme.

Appendix 4: Periodic program evaluation

Rapport fra periodisk programevaluering av årsenhet, bachelor-, og masterprogrammet i statsvitenskap ved UiO 2024/25

Bergen og Oslo, 9. mai 2025

Innledning og formål

Denne rapporten presenterer resultatene fra en evaluering av årsenheten, bachelorprogrammet og masterprogrammet i statsvitenskap ved Universitetet i Oslo (UiO). Komiteen (se nedenfor) har tatt utgangspunkt i mandatet for evalueringen (oversendt 8. januar 2025), som er gitt av Det samfunnsvitenskapelige fakultet ved UiO, samt en egenevaluering foretatt av programlederne ved instituttet. Kriteriene for evalueringen er gitt i disse dokumentene. Studieprogrammene er evaluert slik de er organisert og fungerer i dag, basert på egenevalueringen, skriftlig bakgrunnsmateriale og intervjuer med ansatte og studenter. Komiteen har videre, i tråd med mandatet, foreslått tiltak og endringer.

Det samfunnsvitenskapelige fakultet oppnevnte følgende evalueringskomité i januar 2025:

- Kari Tove Elvbakken, professor, Institutt for politikk og forvaltning, Universitetet i Bergen
- Asgeir Fløtre, avdelingsdirektør i Avdeling for forvaltningsutvikling, Digitaliserings- og forvaltningsdepartementet
- Marina Johansen, masterstudent ved Institutt for statsvitenskap, Universitetet i Oslo
- Per Gunnar Røe, professor ved Institutt for sosiologi og samfunnsgeografi, Universitetet i Oslo (komiteens administrator)

Komiteen har hatt flere fysiske og digitale møter for å gjennomføre evalueringsoppdraget. Dessuten har komiteen gjennomført en rekke intervjuer med studenter og ansatte på instituttet. Intervjuene ble gjennomført over to dager i mars 2025. Alle komitémedlemmene stiller seg bak innholdet i denne rapporten.

Om datamaterialet og organisering av rapporten

Datamaterialet som er lagt til grunn for denne evalueringen, består av ulike typer dokumenter fra fakultetet og fra Institutt for statsvitenskap, i tillegg til intervjuene som komiteen har gjennomført. Dette datamaterialet har etter komiteens oppfatning gitt et godt grunnlag for evalueringsarbeidet. Datamaterialet består av følgende dokumenter:

- Relevante emnerapporter
- Studieprogrammenes årlige programgjennomgang
- Programledelsens egen vurdering av programmet • Studentevalueringer i regi av instituttet .
- Arbeidslivsundersøkelsen/alumniundersøkelser
- Studiebarometeret
- Relevant statistikk om studieprogrammet
- Rapport fra periodisk evaluering av instituttet fra 2017

Den andre hovedkomponenten i datamaterialet er intervjuer (enkeltintervjuer og gruppeintervjuer) med programledere for bachelor- og masterprogrammet, studiekonsulenter for begge programmene, fem faglærere, og studenter på bachelor- og masterprogrammet. Komiteen fikk hjelp fra studieadministrasjonen til rekruttering og organisering av intervjuene.

Komiteen vil først omtale de to programmene, bachelor- og masterprogrammene i statsvitenskap ved UiO. Årsstudiet omtales som del av bachelorprogrammet. For hvert program tas følgende temaer opp: studieprogrammets helhet og struktur, undervisnings- og vurderingsformer, internasjonalisering og utveksling, læringsmål og læringsutbytte, undervisningsopplegg og læringsmiljø, samt rekruttering.

Vurdering av bachelorprogrammet i statsvitenskap

Grunnlaget for komiteens vurdering av bachelorprogrammet er først og fremst instituttets egenevaluering og intervjuer med programansvarlig for programmet, studiekonsulent, undervisere på bachelorprogrammet og studenter.

Om helhet og interne struktur

Bachelorprogrammet i statsvitenskap gjennomgikk en større reform for om lag 10 år siden, med vekt på metodeemner og undervisning. Instituttet har fire undervisningsområder, og alle fire områder har sin plass i bachelorprogrammet. De fire områdene er politisk teori, internasjonal politikk, komparativ politikk og offentlig politikk og administrasjon, og disse områdene reflekterer de sentrale delene av statsvitenskap som akademisk disiplin.

I bachelorprogrammet inngår det obligatoriske emner fra alle de fire områdene. I årsstudiet er emnet komparativ politikk obligatorisk, og studentene kan velge emner innenfor to av de tre andre områdene. Så vel bachelorprogrammet som årsstudiet har flere obligatoriske metodeemner.

Bachelorprogrammet kan gjennomføres med to alternative løp. For begge er de to første semestrene like, med en kombinasjon av forskningsdesign- og metodeemner og områdeemner. Emnene Exfac og Exphil, hver med 10 studiepoeng, er plassert i 2. og 4. semester i det ene løpet

og i 2. og 3. semester i det andre. Begge løpene gir utvekslingsmuligheter, i henholdsvis 5. og 4. semester. De har begge også en såkalt 40-gruppe, der studentene kan oppnå 40 studiepoeng med emner fra ulike fag ved UiO. I det ene alternativet ligger det videre en mulighet til å oppnå 10 valgfrie studiepoeng med et emne i arbeidslivsrelevant prosjektarbeid.

Instituttet vektlegger at studentene skal få en kontinuitet og fordypning fra innføringsemnene (i de fire områdene) til fordypningsemner (2000-emner). Studentene forventes å ta fordypningsemner innenfor to områder (med mindre ett av dem erstattes med et metodeemne eller et tverrgående emne). Disse emnene er ment å være viktige for gjennomføringen av bacheloroppgavene. Bacheloroppgavene er normert til 10 studiepoeng, og i begge løpene er oppgaven plassert i 6.semester.

Samlet framstår oppbyggingen og strukturen i bachelorprogrammet og årsenheten som velbegrunnet. Sammenhengen mellom forskningsdesign, metode- og substansemner, med innføring i alle de fire områdene innenfor de to første årene av studiet, framstår som god. Ordningen med muligheter for valgfrie fag, utveksling og tilbudet om å trekke inn fakultetets ulike studietilbud i 40-grupper, synes også å gi store muligheter for fleksibilitet. Her er det betydelig muligheter for tverrfaglighet. På den annen side gir denne fleksibiliteten mindre plass for obligatoriske disiplinemner, noe som kan få betydning for det samlede faginnholdet i bachelorgraden. Ordningen med å ta 40 studiepoeng i en grupper av emner fra ett fag (eller en annen tematisk sammensetning) gjelder alle samfunnsvitenskapelige disipliner ved SVfakultetet. Den faglige profilen på bachelorgradene vil samlet sett, slik det er nå, være avhengig av hvilke 40-grupper som velges.

ExFac er plassert inn i studiestrukturen etter innføringsemner i programmets første semester i begge løp, mens Exphil er plassert i henholdsvis 3. eller 4. semester. Det er ulike organisatoriske hensyn (også ved fakultetet som helhet) som ligger bak plasseringen av de to emnene, men dette gir studentene en viss «sosialisering» inn i faget, før de møter exfac og exphil. Dette innebærer på den annen side at studentene som kommer rett fra videregående skole, møter faget i form av de omfattende innføringsemnene, noe som gjør at pensum i statsvitenskap kan oppleves som krevende.

Undervisnings- og vurderingsformer

Bachelorprogrammet i statsvitenskap har svært mange studenter. Hovedsakelig skjer undervisningen i begynnelsen av bachelorprogrammet i form av forelesninger. Fordypningsemnene har både forelesninger og seminar, mens innføringsemnene i substansemnene, bortsett fra metodeemnene, bare har forelesninger. Emnene undervises ikke i blokk, og forelesningene er spredt over semesteret. Bacheloroppgaven har en noe annen undervisningsform med forelesninger og seminarer. Studentene får imidlertid ikke individuell veiledning, men veiledning i seminargrupper.

Vurderingsformene i bacheloremnene er en kombinasjon av hjemme- og skoleeksamener, samt semesteroppgaver (som regel i kombinasjon med muntlig eksamen for justering av karakter). Det er flest skoleeksamener. I metodeemner benyttes det også flervalgsoppgaver.

I den periodiske vurderingen i 2018 ble det stilt spørsmål ved manglende individuell veiledning i arbeidet med bacheloroppgaven. Etter komiteens vurdering, er denne problemstillingen fortsatt aktuell. Det samme gjelder omfanget av bacheloroppgaven som gir 10 studiepoeng. Spørsmålet er om det kan være aktuelt å utvide omfanget for bedre å reflektere målene med oppgaven.

Internasjonalisering, utveksling og undervisningsspråk

I opplegget for bachelorprogrammet (i begge studieløpene), synes mulighetene for utveksling å være gode, men det kunne med fordel ha vært flere studenter som benyttet seg av muligheten for utveksling.

Nokså mange emner undervises på engelsk, og det gir gode muligheter for innreisende utvekslingsstudenter. Likevel er det aktuelt å drøfte balansen mellom norsk og engelsk som undervisningsspråk. For at studentene skal kunne lære norske statsvitenskapelige begreper og føle seg trygge i de delene av arbeidslivet der arbeidsspråket er norsk, kan det argumenteres for at det er det viktig at noe undervisning foregår på norsk. Balansen mellom norsk og engelsk undervisningsspråk henger blant annet sammen med ansattes norskferdigheter og påvirkes av hvordan nyansatte rekrutteres. Språkspørsmålet var tema i intervjuene med studentene, og de vurderte det som fordelaktig om det var et større innslag av norsk i undervisning og pensumlitteratur.

Læringsmål og læringsutbytte

Læringsmålene for bachelorstudiet er å gi studentene en bred innføring i statsvitenskap som disiplin, og studiet skal gi en generell innføring i akademiske ferdigheter. Komiteens oppfatning er at instituttet jobber aktivt med læringsmål og læringsutbytte, blant annet i programrådet som består av både ansatte og studenter. Inntrykket er likevel at læringsmålene er lite kjent blant studentene, og at det bare er de mest ambisiøse studentene som har et aktivt forhold til læringsmål og læringsutbytte. Slike mål er nok først og fremst noe som undervisere og vitenskapelig ansatte forholder seg til i planlegging og gjennomføring av undervisningen. Læringsmålene er godt integrert i undervisningsopplegget (ifølge egenevalueringsrapporten av 14. januar 2025), og vi kan anta at læringsutbyttet for bachelorstudentene er godt.

Læringsmålene i bachelorprogrammet virker nokså «tidløse» og er generelt utformet. De reflekterer dermed kanskje i liten grad kunnskaper og ferdigheter som etterspørres i arbeidslivet, eller synes å ha relevans for dagens samfunnsutfordringer, slik dette er beskrevet i *Strategi 2030* for Det samfunnsvitenskapelige fakultet. Selv om emnebeskrivelsene og programbeskrivelsene ikke er detaljerte når det gjelder aktuelle samfunnsutfordringer, er komiteens inntrykk at undervisningen likevel tar opp dagsaktuelle spørsmål. Studiebarometeret for 2024 viser en tilbakegang i opplevd arbeidslivsrelevans (i forhold til året før). Det er imidlertid ikke så lett å trekke konklusjoner om arbeidslivsrelevans fra slike undersøkelser.

Årsstudiet i statsvitenskap gir en bred innføring i faget med emner fra minst tre av de fire hovedområdene; internasjonal politikk, komparativ politikk, politisk teori og offentlig politikk og administrasjon. Det er fastsatt tydelige læringsmål for hvert av de fire hovedområdene, samt at målene sier noe om forventet generell kompetanse innen vitenskapelig tekning, verdier og prinsipper. Årsstudiet har i det siste blitt mer koordinert med bachelorstudiet, og flere studenter går videre inn i bachelorprogrammet. Det synes også som flere studenter går utradisjonelle veier og kombinerer fag fra flere fakulteter.

Undervisningsopplegg læringsmiljø

Her fokuseres det på studentenes opplevelse av undervisningsopplegg og læringsmiljø. Komiteen vil imidlertid understreke at det var få studenter som tok imot invitasjonene til samtaler og intervju om bachelorprogrammet. Komiteen intervjuet til sammen 7 studenter, hvorav én var bachelorstudent og de resterende var masterstudenter. Men noen av

masterstudentene deltok i begge intervjuer, fordi de hadde gjennomført bachelorprogrammet (på UiO). Dermed fikk vi et noe bedre grunnlag for evalueringen.

Studentene komiteen har intervjuet ga uttrykk for et stort engasjement for faget. De var godt fornøyde med undervisningstilbudet. Dette stemmer overens med resultatene fra studiebarometeret, som viser en positiv utvikling i studentenes oppfatninger når det gjelder både organiseringen av undervisningen, vurderingsformene og læringsmiljøet.

Det store antallet studenter på bachelorprogrammet gir imidlertid noen utfordringer. Introduksjonsemnene er i liten grad preget av studentaktive læringsformer. Det er lite seminarundervisning, som i flere emner er erstattet av kollokviegrupper ledet av masterstudenter. Komiteen har ikke oversikt over instituttets ressurssituasjon (som antas å være bakgrunnen for at introduksjonsmenene ikke har slike undervisningsformer), men vil påpeke at arbeidet for mer bruk av studentaktive undervisningsformer bør styrkes.

Studentene tilbys, som nevnt ovenfor, ikke individuell veiledning i arbeidet med bacheloroppgaven, men får tilbakemeldinger i seminargrupper, ledet av instituttets faglige ansatte. Disse seminargruppene har noen samlinger der slik tilbakemelding gis.

Noen av studentene ga uttrykk for at det er en nokså stor avstand til de fast vitenskapelig ansatte, som skyldes at det er få muligheter til å snakke med dem i mindre grupper, eller på tomannshånd. Dette bekreftes av studiebarometeret, der programmet skårer relativt lavt når det gjelder faglig- og sosialt læringsmiljø, tilbakemelding og veiledning. Læringsmiljøet kan dessuten svekkes av et stort antall studenter, og at mange studenter fra andre fag tar statsvitenskapelige emner, slik at det kan bli utfordrende å utvikle en «kullfølelse» (følelse av samhold og fellesskap i et kull).

Samlet sett kan dette påvirke opplevelsen av læringsmiljøet. Selv om instituttet har innført kollokviegrupper med såkalte «teaching buddies», er nok bachelorprogrammet preget av få arenaer for studentaktive læringsformer, relativt lite dialog og diskusjon mellom studenter og vitenskapelig ansatte og få faglige tilbakemeldinger i den ordinære undervisningen i bachelorprogrammet. Instituttet har fokusert mye på metodeundervisningen, noe som vurderes som positivt. Dessuten er det opprettet et emne med arbeidslivsrelevant prosjektarbeid, noe som trolig vil gi en positiv virkning på opplevelsen av faglig tilhørighet og samfunnsrelevans. Komiteen ser likevel et behov for å vurdere tiltak for å bedre læringsmiljøet, øke omfanget av studentaktive læringsformer og forbedre opplegget for veiledning og tilbakemelding.

Rekruttering og søkertall

Både bachelorprogrammet og årsstudiet i statsvitenskap har svært mange godt kvalifiserte søkere, med vel 2 søkere (med statsvitenskap som førsteprioritet) per studieplass. Karakternivået oppgis å være relativt stabilt. I perioden 2020-2024 fikk 35% karakteren B, 33% karakteren C og 18% A. Nesten halvparten fikk dermed A eller B.

Frafallet er imidlertid betydelig (20% i første studieår, i 2022), og det er også noe varierende over tid. Frafall er imidlertid noe som er vanskelig å analysere, blant annet for en del av frafallet skyldes bevegelser i studentmassene som ikke har noe med kvaliteten på studiet å gjøre. Det er positivt at 83% av bachelorstudentene oppnådde bachelorgrad på normert tid i perioden 20162021.

Vurdering av masterprogrammet i statsvitenskap

I vurderingen av masterprogrammet har komiteen også brukt instituttets egenevaluering og intervjuene som grunnlag. Antallet masterstudenter som deltok i gruppeintervjuet var høyere enn det som var tilfellet for bachelorstudenter.

Om helhet og intern struktur

Masterprogrammet i statsvitenskap har en kombinasjon av noen obligatoriske emner, noen valgfrie emner og masteroppgaven, som utgjør 45 studiepoeng. Masteroppgaven har hatt et omfang tilsvarende 45 studiepoeng i noen år. Begrunnelsen for å gå bort fra masteroppgaver på 60 studiepoeng, var i hovedsak å gi større plass til obligatoriske emner, først og fremst en satsing på metodeemner. Masterprogrammet er dessuten lagt opp slik at det er mulig med utvekslingsopphold i utlandet i andre semester (noe som også tar plass i programstrukturen). De obligatoriske emnene er plassert i første og tredje semester. Undervisningen skjer i bolker på 6 uker for hvert emne, det vil si 5 uker med undervisning og påfølgende eksamen.

I masterprogrammet er det ingen obligatoriske substansemner, men tre obligatoriske metode- eller designemner. To av disse er lagt i første semester og ett av tre i tredje semester. Det har som nevnt vært en pågående diskusjon og et utviklingsarbeid knyttet til metodeundervisningen som helhet og de enkelte metodeemnene. Det legges vekt på å bruke instituttets egen forskning som eksempel og basis for undervisningen i emnene. Dessuten ønsker man å gjøre undervisningen relevant og nyttig for studentenes arbeid med egne masteroppgaver. I tillegg til et metodeemne i tredje semester, er det også et eget emne som skal forberede studentene på arbeidet med masteroppgaven. Dette emnet omhandler forskningsdesign og prosjektledelse og gir 5 studiepoeng. I tredje semester er opplegget videre at 15 studiepoeng er satt av til arbeidet med egen masteroppgave, mens fjerde semester er et rent masteroppgavesemester.

Hvilke valgfrie emner som undervises og anbefales vil være av stor betydning for hvilket innhold og profil masterprogrammet gir den enkelte.

Internasjonalisering, utveksling og undervisningsspråk

Over tid har antallet studenter som reiser på utveksling vært stabilt, men det varierer noe med hvilke statsvitenskapelige temaer studentene velger å fokusere på. I 2023 dro 20 av 110 studenter på utveksling, og dette antallet burde kunne vært større. Mulighetene i programmet, slik det er tilrettelagt, skulle kunne tilsi et større omfang av utveksling. Dette gjelder både konstruksjonen av programmet og de institusjonene instituttet har avtaler med.

Med mange engelskspråklige emner, er det gode muligheter for å ta imot innreisende studenter. Men også når det gjelder masterprogrammet er det aktuelt å diskutere om det bør bli mer undervisning på norsk, og hva som er fordelene og ulempene for studentene ved at en stor del av emnene undervises på engelsk.

Læringsmål og læringsutbytte

Læringsmålene for masterstudiet bygger videre på læringsmål og læringsutbytte fra bachelorprogrammet. Men på masterprogrammet legges det større vekt på faglig spisskompetanse og fordypning i valgfrie emner. Beskrivelsen av læringsutbytte når det gjelder kunnskaper, ferdigheter og generell kompetanse vektlegger metodeferdigheter, analytiske ferdigheter og evne til å praktisere vitenskapelige verdier. Læringsmålene og -utbyttet bygger opp

under den metodikk som er nødvendig for å gjennomføre en forskningsbasert masteroppgave. Etter komiteens vurdering støtter masterutdanningen godt opp under hovedmålsettingene om å utdanne kandidater med tanke på avansert oppgaveløsning innenfor et vidt spekter av arbeidsområder (som er et mål i Strategi 2030).

De siste årene har instituttet lagt større vekt på arbeidslivsrelevans, blant annet gjennom den omtalte «metodereformen» og etableringen av praksisemnet STV4141, som tilbyr studentene et seks ukers praksisopphold hos en vertsinstitusjon. Praksisemnet har blitt svært populært, og rundt 40 studenter får tilbud om plass. I tillegg er det opprettet et årlige arrangement, «Metode og arbeidsliv» (satt i gang i 2023), for å synliggjøre hvordan metodeverktøy og ferdigheter fra statsvitenskap brukes i arbeidslivet. Sammen med mer målrettede tiltak som jobbsøkerkurs, bedriftsbesøk og aktiviteter i regi av UiO Karriere (som retter seg mot studenter fra alle fag), styrkes studentenes muligheter til å finne en faglig relevant yrkeskarriere etter studiene.

Undervisningsopplegg læringsmiljø

Masterstudentene komiteen intervjuet ga uttrykk for at de var svært interesserte i faget sitt, og de hadde mange synspunkter på hvordan programmet er organisert og hva de lærer. Inntrykket var at de verdsatte arbeidet som er gjort med å reformere metodeundervisningen i både bachelor og masterprogrammene, som har gitt solid undervisning i kvantitativ metode og større plass for kvalitative metoder i undervisningen på masternivå. Den faglige tilhørigheten virket sterk. Dette bekreftes også av studiebarometeret, som viser at studentene i stor grad er fornøyde med faget og undervisningen. I likhet med bachelorprogrammet, er tilfredsheten lavest når det gjelder læringsmiljø og tilbakemeldinger, eller veiledning. Dette kan tyde på at noen av de samme utfordringene i bachelorprogrammet videreføres til masterprogrammet.

Intervjuene kunne også gi inntrykk av at det ikke alltid (og for alle studenter) er et godt sammenfall mellom studentenes interesser og tilbudet av emner på masternivå, med tanke på spesialisering og valg av veileder. Dette er ikke uvanlig ved disiplininstitutter, som ikke kan dekke alle deler av et fag, og det henger dessuten sammen med rekrutteringspolitikk og utviklingen i faget internasjonalt, der forskningstemaer som komparativ politikk ser ut til å være i vekst.

Arbeidet som er gjort for å omorganisere og forbedre metodeundervisningen, har hatt stor betydning for hvordan de ansatte og studentene jobber med metode. Ansatte som jobber spesielt med metode, ga uttrykk for viktigheten av at undervisningen er forskningsbasert. De var opptatt av å bruke vitenskapelige artikler og spesifikk forskning som grunnlag i metodeundervisningen. Studentene ga uttrykk for at de satt pris på arbeidet som var gjort med metodeundervisningen, men noen av studentene komiteen intervjuet kommenterte at det har vært en dreining i retning av kvantitative analyser av store datamengder («big data») og komparativ politikk. Noen etterlyste mer undervisning i politisk teori og grunnlagsproblemer.

Rekruttering og søkertall (KT)

Det er mange og flinke studenter som søker seg til masterprogrammet i statsvitenskap ved UiO. Resultatene er også gode.

Forslag til tiltak

Hovedkonklusjonene fra arbeidet med evalueringen er at studieprogrammene på Institutt for statsvitenskap er meget velorganiserte og gjennomtenkte, og at programmene har utviklet seg positivt over tid gjennom stadige forbedringer. Studiebarometeret og intervjuene viser dessuten at studentene er faglig engasjerte og godt fornøyde med programmene. Det er imidlertid noen utfordringer, som komiteen vil ta opp til slutt i denne rapporten, hvor det foreslås noen tiltak:

1. Et av de viktigste funnene i denne evalueringen er at det er relativt lite kontakt mellom studenter og vitenskapelige ansatte, særlig i bachelorprogrammet. Komiteen vil derfor anbefale instituttet å vurdere om det skal være et større innslag av studentaktive undervisningsformer. Dette innebærer muligens at ressursbruk når det gjelder seminarundervisning bør revurderes. Generelt vil komiteen påpeke at det kan være behov for flere faglig-sosiale arenaer og møtepunkter mellom studenter og faste vitenskapelig ansatte

2. Det at studentene ikke får individuell veiledning før arbeidet med masteroppgaven, er etter komiteens oppfatning en utfordring. Det kan gi en svakere tilknytning til instituttet og de fast vitenskapelig ansatte. Et tiltak for å bedre denne situasjonen er å tilby noe individuell veiledning i arbeidet med bacheloroppgaven.

3. Egenevalueringen gjennomført av instituttet som grunnlag for denne evalueringen etterlyst innspill når det gjelder veiledning i arbeidet med masteroppgaven. I arbeidet med masteroppgaven har den oppnevnte veilederen (eller veilederne om det også oppnevnes biveiledere) naturligvis en meget viktig rolle både i valg av tema/problemstilling, metodologi/design, teoretisk perspektiv/rammeverk og analyse/diskusjon. Men komiteen mener det er positivt å få innspill fra andre, for eksempel medstudenter som er på omtrent samme sted i arbeidet med masteroppgaven. Dessuten er dette en arbeidsform som ligner den ferdigutdannede kandidater vil møte, i arbeidslivet. Veiledning i gruppe kan dermed være et godt tiltak. Komiteen vil legge til at det også kan vurderes å bruke biveiledere fra arbeidslivet utenfor akademia som et supplement (eller som biveiledere).

4. I instituttets egenevaluering blir det bedt om forslag til å synliggjøre for studentene hvordan metode og metodeundervisning er relevant for statsvitenskapelige temaer. Komiteen foreslår å bruke konkrete forskningseksempler, fra nyere forskning på instituttet eller annen forskning, til å illustrere betydningen av metode og inspirere studentene i metodeundervisningen.

5. Komiteen har merket seg at det de siste årene er lagt større vekt på undervisning i kvalitativ metode, og at studentene introduseres for et vidt spekter av metoder og tilnærminger. Det vurderes som en fornuftig strategi, både fordi en stor andel av studentene velger kvalitative metoder i arbeidet med masteroppgaven, og fordi det er viktig å vise hvordan ulike metoder er egnet til utforsking av ulike problemstillinger, og at metodetriangulering i mange tilfeller kan være den beste strategien i forskning.

6. Komiteen legger merke til at det er begrensede muligheter til å ta flere statsvitenskapelige fag enn dem som er obligatoriske, for dem som drar på utveksling og i

tillegg må velge emner i den såkalte «40-gruppa». Dette kan være positivt (med tanke på en bredere faglig basis), men kan også være begrensende. Komiteen ser dette spørsmålet som aktuelt å reflektere over.

7. Komiteen anerkjenner instituttets satsing på arbeidslivsrelevans (særlig med innføringen av et praksisemne også i bachelorprogrammet), og mener det er viktig å utvikle en «vifte» av tiltak for å skape «kontakt» med arbeidslivet og forberede studentene på møtet med arbeidslivet. Komiteen stiller likevel spørsmålet om særlig masterprogrammet bør fokusere mer på samfunnsutfordringer, i tillegg til arbeidslivets behov (med tanke på målene i Strategi 2030). Det legges til at studiebarometeret ikke gir veldig nyttig informasjon om arbeidslivsrelevans, sammenlignet med andre former for informasjonsinnhenting (for eksempel fra tidligere studenter og arbeidsgivere).

8. Studentene komiteen intervjuet etterlyste en diskusjon av norsk som undervisningsspråk, med tanke på om andelen emner på norsk burde økes. Dette er en krevende diskusjon, fordi det berører språkpolitikk, studentutveksling og rekrutteringspolitikk, men komiteen mener det er viktig å vurdere utviklingen, med tanke på om det bør settes inn spesielle tiltak.

9. Til slutt ble komiteen bedt om å vurdere utfordringer og muligheter knyttet til bruk av kunstig intelligens (KI). Komiteen kjenner til at fakultetet arbeider med retningslinjer og råd når det gjelder både undervisning/læring og vurdering/eksamen, som vil være til nytte for undervisere og studieadministrasjon. Selv om bruken av KI byr på utfordringer, gir det også en anledning til å tenkte nytt og kreativt om studentenes læring og vurdering av studentenes kunnskap. I tillegg til å bruke skoleeksamen der det er hensiktsmessig med en summativ vurdering, kan muntlig eksamen og ulike andre formative vurderingsformer anvendes, som for eksempel prøveforelesninger og gruppeintervjuer. Valg av vurderingsform henger også sammen med valg av vurderingsskala (karakter eller bestått/ikke bestått). Utover dette har ikke komiteen et godt grunnlag for å vurdere konkrete tiltak i ulike deler av programmet.

Bergen og Oslo, 9. mai 2025

Marina Johansen

Kari Tove Elvbakken

Asgeir Fløtre

Per Gunnar Røe